

givet Erklæringer her, som man i Øjeblikket kan være tilfreds med, kan Venstrepressen skrive, som det passer den, uden Hensyn til, om det stemmer med de faktiske Forhold eller ikke.

Naar der nu tales baade fra det ærede Medlems fra konservativ Side og fra den højtærede Statsministers Side om den Politik, der skal føres — om hvilken det ærede Medlem fra konservativ Side siger, at Fler-tallet vil naturligvis ikke føre en speciel Venstrepolitik eller en speciel konservativ Politik, men en Politik til et Resultat —, ja, saa lyder det meget godt; og i og for sig kunde vist mange sige, at det er noget, vi alle kunde enes om. Men naar nu den højtærede Statsminister paa en Maade giver sin Bekræftelse for, at der skal føres en Politik, der tager Hensyn til Erhvervene og til den konservative Assistance o. s. v., saa vil jeg minde om, hvorledes dette staar til den højtærede Statsministers Programklæring af 7. Maj 1920 — den findes i Tidenden Spalte 5228. Dér hedder det, at Ministeriet er udgaaet af Venstre og vil arbejde paa Grundlag af dette Partis Program. „Arbejde paa Grundlag af dette Partis Program“? Hvorledes kan man det, hvis der virkelig skal blive noget ud af det Haab, som det konservative Parti knytter til Venstres Ministerium? Dér er vist en Vanskelighed, som ikke er let at overvinde. Jeg for mit Vedkommende nærer ikke Tillid til, at de svage Antydninger om Tilsagn, som er givet her overfor Erhvervskrisen, overfor Industrien og overfor Arbejderne, skulde betyde det allermindste.

Det, der staar fast, er den højtærede Handelsministers Erklæring, som jeg før citerede, den, som fremkom i Venstrepartiets herved Hovedorgan; det er det paa-gældende Venstrehovedorgans Erklæring, hvori det hedder: „Alle vil være klare over, at Skridtet maa tages tilbage“ — Skridtet er Importreguleringen. Det er, hvad der staar fast; man er imod disse Foranstaltninger, Skridtet maa tages tilbage; nu gælder det blot at komme ud over Vanskelighederne ved nogle taagede, vage Erklæringer om det borgerlige Samarbejde, som Statsministeren taler om, og som forpligter til at tage Hensyn til Erhvervene. Slige Talemaader har Erhvervene faaet nogle Hundreder af i det Par Aar, der er gaaet; men af Handling har de faaet uhyre lidt, og de Handlinger, som er udført, er man rede til at tage tilbage hurtigst muligt.

Jeg har allerede omtalt det ærede Medlem Hr. H. O. Hansens Erklæring om, at han vilde afholde sig fra at stemme. Jeg

vil blot tilføje, at hvis der endnu er Vælgere, som mener at burde slutte sig til hans Parti under det nye Navn, saa vil hans Erklæring om denne forholdsvist neutrale Holding overfor Ministeriet nok vække Glæde hos disse. Jeg har talt med adskillige smaa næringsdrivende, og jeg har faaet Henvendelser fra mange af disse, og Hjelpekasserne og mange andre Institutioner kan tale med om, hvorledes mange af dem er stillet. Det vil vække Glæde hos disse smaa Detailhandlere og andre næringsdrivende, at naar der byder sig en Lejlighed, hvor de, der særlig repræsenterer disse Dele af Befolkningen, kunde bidrage til at gennemføre en anden Erhvervspolitik end hidtil, saa stikker de Halen mellem Benene og siger: Vi afholder os fra at stemme.

Med Hensyn til de stillede Dagsordener skal jeg om den konservative sige, at til Trods for, at den har visse gode Sider, kan jeg ikke anbefale at stemme for den. Hvis den ikke var saa kunstigt skrevet, som den er, saa tror jeg godt, man kunde anbefale den; thi i Virkeligheden staar der følgende: Til Trods for, at der ved Erklæringen af 9. Juli er skabt Uro og Mistillid i Befolkningen, udtaler man Haabet om, at det vil være muligt at skabe Ro og Tillid. Det staar der i Virkeligheden. Hvis det ikke var saa kunstigt et Sprog, der var anvendt, vilde den altsaa have visse Fordele, i alt Fald udtale noget i den Retning, som den skulde have udtalt. Selvfølgelig maatte der en Smule Ændring til i Enden paa den, men det kunde vi vel blive enige om, naar vi blot var enige om at skrive, hvad Meningen virkelig var med det første Stykke. Men nu foretrækker de Konservative saa godt som muligt at skjule den Mening, som jo er fremkommet i den konservative Presse i en mægtig Udstrækning gennem længere Tid, skjule den Mistillid, som virkelig er til Stede, og jeg kan derfor ikke anbefale at stemme for denne i sin Form falske Dagsorden, som søger at dække og tilsløre, hvad man virkelig mener, og som ender med at udtale noget om Haab og tage til Efterretning o. s. v. Jeg gentager: Ministeriet og Venstre maa, dersom de kan være tilfredse med denne Dagsorden, være lette at tilfredsstille. Man maa være langt nede, det maa være vidt fremskredet med Svagheden, naar man mener at kunne regere videre paa et saadant Unikum af en Dagsorden.

Heller ikke den af det ærede Medlem Hr. Rode fremsatte Dagsorden synes jeg, der er nogen Anledning for mig til at anbefale. Den udtaler ganske vist, at man ikke